

109574 Klacht over onprofessionele begeleiding en over niet adequaat informeren over een inhoudelijk onjuiste melding bij Veilig Thuis. De school had eerst advies moeten vragen bij Veilig tTuis en de vader vooraf moeten informeren over de definitieve melding.

ADVIES

inzake de klacht van:

[klager], wonende te [woonplaats], vader van [leerling 1] en [leerling 2], klager

tegen

[de school] te [vestigingsplaats], verweerder
gemachtigde: mevrouw mr. M.A. van Zadelhoff

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift van 22 november 2020, aangevuld op 1 en 7 januari en 3, 16 en 26 februari 2021, heeft klager op grond van de geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerder ingediend met de volgende inhoud:

Klager klaagt erover dat de school zich niet professioneel gedraagt in de begeleiding van zijn kinderen. Zo stelt hij:

- dat de school haar zorgen over de ontwikkeling van zijn kinderen niet meteen met hem heeft gedeeld, maar hem bewust niet heeft geïnformeerd over de zorgen van de school, de gedane observaties en de gesprekken met de moeder van de kinderen;
- dat de school een verkeerde inschatting maakt van deze zorgen en de oorzaak van de zorgen zonder verder onderzoek bij de thuissituatie legt. Volgens klager stelt de school zich hierin niet transparant en neutraal op en luistert zij met name naar de moeder van de kinderen;
- dat de school de signalen van klager over het pesten van zijn zoon niet serieus oppakt.

Daarnaast klaagt hij erover dat de school hem niet adequaat heeft geïnformeerd over de melding(en) bij Veilig Thuis en dat de inhoud van de melding(en) onjuist is.

Dit alles zoals geïllustreerd in het klaagschrift en de aanvullingen.



Vanuit het secretariaat van de Commissie is telefonisch met partijen overlegd over de gewenste wijze van klachtafhandeling: mediation of formele klachtbehandeling. Naar aanleiding van de uitkomst van deze gesprekken is de klacht ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie.

Verweerder heeft op 16 februari 2021 een verweerschrift ingediend, aangevuld op 2 maart 2021.

Alle stukken zijn in afschrift aan partijen gestuurd.

De digitale hoorzitting vond plaats op 3 maart 2021.

Klager verscheen in persoon.

Namens verweerder verschenen [directeur], directeur [de school], en de [directeur-bestuurder], directeur-bestuurder [stichting], het bestuur van de school, daartoe bijgestaan door de gemachtigde.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Dat wat in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht, is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

Klager is de vader van [leerling 1] (11 jaar) en [leerling 2] (9 jaar).

Beide kinderen zitten op basisschool [de school] te [vestigingsplaats] in respectievelijk groep 8 en groep 5.

Klager en de moeder van de kinderen zijn gescheiden en hebben co-ouderschap.

Op 1 oktober 2020 ontvangt klager een e-mail van de leerkrachten van de kinderen waarin zij hun zorgen uiten over het welzijn van [leerling 1] en [leerling 2]. De leerkrachten vragen zich af wat de oorzaak kan zijn van de dingen die zij bij [leerling 2] en [leerling 1] signaleren en vragen de ouders in hoeverre zij het wenselijk vinden om extra ondersteuning in te zetten. Ook adviseren zij om voor beide kinderen hulp aan te vragen.

Op 4 oktober 2020 reageert klager op deze e-mail en geeft aan dat hij die met verbazing en ergernis heeft gelezen. Klager geeft aan de signalen die de leerkrachten beschrijven, niet te herkennen. Klager verzoekt de school op te houden met het verzenden van verdere e-mails over de vermeende zorgen over de kinderen.

Op 5 oktober 2020 laat de school weten het jammer te vinden dat de school en klager niet gezamenlijk dezelfde zorg delen over het welzijn van de kinderen.

Diezelfde dag mailt de moeder dat het haar goed lijkt om samen om tafel te gaan zitten.

Verweerder stuurt op 7 oktober 2020 een e-mail naar klager en moeder met de vraag of zij openstaan voor externe hulpverlening (Impuls) voor de kinderen omdat daarvoor toestemming nodig is van beide ouders. Klager geeft aan dat hij de hulp niet noodzakelijk vindt.

Verweerder stuurt op 27 oktober 2020 de leerlingdossiers toe aan klager, die daar op 8 oktober 2020 om had verzocht. Op 11 november 2020 vraagt verweerder klager en moeder of zij na het lezen van de leerlingdossiers van mening zijn veranderd met betrekking tot het inzetten van externe hulpverlening. Verweerder heeft op deze mail geen reactie ontvangen van klager en moeder, waarop zij op 18 november 2020 een eerdere adviesaanvraag van 12 oktober 2020 bij Veilig Thuis omzetten in een definitieve melding. In de melding staat het



vermoeden van pedagogische, fysieke en affectieve verwaarlozing, volgens de school is mogelijk sprake van psychisch geweld.

De school heeft op 5 maart 2020, ook al advies gevraagd over het doen van een zorgmelding aan Veilig Thuis. Op 18 november 2020 informeert de school klager dat er een melding is gedaan bij Veilig Thuis omdat de leerkrachten zich zorgen maken over het welzijn van de kinderen en er, na verschillende mailwisselingen, geen gesprek tot stand is gekomen.

3. VISIE PARTIJEN

Visie klager

Klager is tot 1 oktober 2020 nooit door de school ingelicht dat er zorgen waren over zowel [leerling 2] als [leerling 1]. Klager is met moeder overeengekomen dat zij de gesprekken op school bijwoont en hem naderhand informeert. Ook van haar heeft hij tot die tijd geen zorgelijke verhalen gehoord zodat er voor hem ook geen noodzaak was om contact op te nemen met de school. Klager was dan ook verbijsterd over de mail van 1 oktober 2020, waarin de leerkrachten meedeelden dat zij zich zorgen maakten over de kinderen. Waarom noteren de leerkrachten hun zorgen wel in het leerlingdossier, maar hebben zij klager niet in kennis gesteld van hun observaties en hem expliciet gevraagd om contact op te nemen. Er is sprake van misattributie en een tunnelvisie. De school heeft zich hier al eerder schuldig aan gemaakt. Ten aanzien van [leerling 1], die in 2017 ongewenst gedrag liet zien, heeft de school de GGD ingeschakeld zonder klager hierover te consulteren.

Klager, die kinder- en jeugdpsychiater is, geeft aan dat hij en zijn ex-vrouw verschillende visies hebben ten aanzien van de zorg over de kinderen. School neemt geen neutrale houding in en lijkt vooral naar de moeder, die (ook) psychiater is, te luisteren. Klager voelt zich hierdoor gepasseerd in zijn rol als vader.

Desgevraagd erkent klager ter zitting dat hij wel door de school werd geïnformeerd over de diverse ouder- en voortgangsgesprekken, maar dat hij deze niet heeft bezocht omdat hij veronderstelde dat het goed ging met zijn kinderen. Bovendien heeft hij zowel zakelijk als privé een druk bestaan; daardoor kan het zijn dat hij wel eens e-mails en/of afspraken heeft gemist.

De school schat de problemen en de ernst daarvan onjuist in. Het gedrag dat de leerkrachten in hun mail van 1 oktober 2020 beschrijven over [leerling 1] is normaal en positief en desondanks adviseert de school hulpverlening. Ook de leerlingdossiers geven geen aanleiding voor een hulpvraag voor [leerling 2] en [leerling 1].

De leerkrachten waren blind voor het onveilige schoolklimaat voor [leerling 2] op school. Dat het met [leerling 2] wat minder ging op school is te wijten aan het feit dat hij gepest wordt door leerlingen uit groep 6. Het pesten belast [leerling 2], maakt hem onzeker en zorgelijk. Klager heeft in zijn mail van 4 oktober 2020 aangegeven dat [leerling 2] wordt gepest, maar de school heeft dat niet opgepakt. Het schoolbeleid rondom pesten is inadequaat en het pestprotocol werkt niet. Door "Stop hou op, ik vind dit niet meer leuk" te zeggen, verergert het pesten vaak en bovendien is dit meer iets voor kleuters.



Vervolgens doet de school, volledig onverwacht voor klager, een melding bij Veilig Thuis en later blijkt dat zij dat ook al eerder hadden gedaan. Klager verwijt verweerder dat hij hem niet adequaat heeft geïnformeerd over de melding(en) bij Veilig Thuis.

De school had eerst contact met hem en de moeder moeten opnemen voor de melding definitief te maken. Ook had verweerder anoniem advies kunnen vragen, zoals hij zelf uit hoofde van zijn beroep weleens doet. Bovendien is de inhoud van de melding(en) onjuist is. De aantijgingen van verweerder zijn volledig uit hun verband gerukt en potsierlijk. De vermeende problemen van de kinderen worden uitsluitend gekoppeld aan gebeurtenissen bij klager thuis zonder dit bij hem na te vragen. Klager wordt in de meldingen neergezet als een vader die zijn kinderen verwaarloost. Klager geeft aan dat hij - op de dagen dat de kinderen bij hem zijn - de kinderen van de buitenschoolse opvang haalt, boodschappen doet, kookt en de avond met de kinderen doorbrengt. Klager stelt dat de verwijten die verweerder doet niet in context zijn bekeken. Zo is het incidenteel voorgekomen dat de kinderen om 22:00 uur naar bed zijn gegaan en heeft klager een ziek kind dat voldoende genezen was alleen thuisgelaten zodat klager boodschappen kon doen.

De opstelling van verweerder is heel schadelijk voor het welzijn van de kinderen en heeft ook tot gevolg dat de relatie tussen klager en school ernstig is verstoord.

Visie verweerder

De school wil en moet neutraal blijven in het conflict tussen de ouders. Volgens het Protocol Gescheiden Ouders worden de ouders op gelijke wijze in de gelegenheid gesteld om informatie te ontvangen.

De school constateert wel verschillen en gebrek aan communicatie tussen de ouders, wat gevolgen heeft voor de kinderen en de school. Het speerpunt van school is ouderbetrokkenheid. De school heeft daarom getracht altijd zoveel mogelijk met beide ouders gezamenlijk in overleg te treden. Klager is de afgelopen jaren slechts sporadisch op ouderavonden en voortgangsgesprekken verschenen en liet dit aan de moeder over. De school heeft klager echter nimmer informatie onthouden. Als klager vond dat hij informatie miste, had hij de school daarover kunnen berichten.

Verweerder geeft aan dat de zorgen over de kinderen meerdere malen aan de orde zijn geweest in de gesprekken die verweerder met de moeder van de kinderen heeft gehad. Ook de intern begeleider heeft de kinderen geobserveerd. Tevens heeft verweerder meermaals klager per mail verzocht op school te komen voor een gesprek over zijn kinderen. Klager reageerde echter niet, of op een vervelende toon.

Alles overziende vindt verweerder dat er een juiste inschatting is gemaakt van de situatie.

De school heeft oprechte zorgen over het welzijn van de kinderen en wilde de zorgwekkende signalen juist laten onderzoeken door externe professionals. Verweerder acht het noodzakelijk om hulp te zoeken op het terrein dat niet over onderwijs gaat omdat een groot deel van de zorgen de thuissituatie betreft, en dan meer specifiek de momenten waarop de kinderen bij klager verblijven. De kinderen gaven aan zich niet altijd even prettig te voelen thuis omdat ze vaak alleen waren. Verweerder heeft een andere visie over de inschatting van de zorgen over de kinderen dan klager. School ervaart al jarenlang dat klager vanuit zijn professe een bepaald oordeel heeft over de professionaliteit en de deskundigheid van de medewerkers.



De leerkrachten is niets bekend over huidig pesten van [leerling 2]. Pas in zijn mail van 4 oktober 2020 geeft klager voor het eerst een signaal af dat [leerling 2] wordt gepest. School heeft bij eerdere signalen over pesten van [leerling 2] in het voorgaande schooljaar juist gehandeld conform de protocollen en beleid. De school heeft een anti-pestprogramma en volgt de methode "Goed gedaan! " Stop, hou op", die schoolbreed en met instemming van de MR is ingevoerd. Verweerder gaat graag nog met klager in gesprek als hij de indruk heeft dat [leerling 2], ondanks de eerdere interventies, nog wordt gepest. Klager weigert echter in gesprek te gaan met de school. Bovendien lijkt klager zijn twijfels te hebben over de gevolgde methode, die hij meer voor kleuters vindt. Ook hier neemt klager een gezagsondermijnende houding aan.

Nadat klager op 4 oktober 2020 melding maakte van mogelijk pesten van [leerling 2], is hierover met [leerling 2] gesproken. [leerling 2] gaf daarop aan dat dit in het verleden gebeurde maar nu niet meer. Ook de moeder beaamde dat.

Doordat klager contact met de leerkrachten weigerde nadat zij op 1 oktober 2020 hun zorgen over [leerling 2] hadden uitgesproken en hij ook niet wilde meewerken aan het inschakelen van hulpverlening, was verder contact onmogelijk.

Moeder wilde wel medewerking verlenen aan een onderzoek door een externe partij, klager niet. Vanwege de weigerachtige houding van klager en omdat externe hulpverlening pas ingeschakeld kan worden met toestemming van beide ouders, restte de school geen andere keuze dan om contact op te nemen met Veilig Thuis en daar vervolgens een definitieve melding te doen. Verweerder hoopt dat de kinderen de hulpverlening krijgen die zij nodig hebben.

De melding van 12 oktober 2020, alsook de eerdere melding van 5 maart 2020 (waar uiteindelijk niets mee is gedaan) waren bedoeld om advies te krijgen van Veilig Thuis. Er werd toen vanuit Veilig Thuis aangegeven om toch met de ouders in contact te komen maar dat lukte niet. Nadat verweerder geen contact kreeg met klager en de moeder, heeft verweerder op 18 november 2020 de melding, zoals opgemaakt op 12 oktober 2020, definitief gemaakt.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie stelt vast dat er tussen klager en verweerder een fundamenteel verschil van inzicht bestaat ten aanzien van de ernst en de oorzaken van de problemen die de school bij de kinderen van klager ziet en de noodzaak om externe hulpverlening in te schakelen. Dat heeft geleid tot diverse verwijten van klager richting de school. De Commissie interpreteert de kern van de klachten als volgt.

De klacht dat de school zich niet professioneel gedraagt in de begeleiding van zijn kinderen, ziet met name op de informatieverstrekking door de school, de onjuiste inschatting door de school van de problemen en het niet optreden tegen het pesten van [leerling 2] waardoor hem geen veilige schoolomgeving werd geboden.

Daarnaast klaagt klager over de door school gedane melding bij Veilig Thuis.



Informatieverstrekking

De ouders hebben beiden het ouderlijk gezag en dienen daarom actief en gelijkelijk te worden geïnformeerd. Het is de Commissie gebleken dat verweerder klager op gelijke wijze informeert en voor gesprekken uitnodigt als de moeder.

Dat verweerder zich hierin niet neutraal heeft opgesteld is de Commissie niet gebleken. Klager betwist dit op zichzelf ook niet, en heeft ter zitting expliciet erkend dat hij door de school werd geïnformeerd over de diverse gesprekken, maar dat hij ervoor heeft gekozen om niet aan die gesprekken deel te nemen vanwege zijn drukke bezigheden en omdat hij erop vertrouwd dat het goed ging met zijn kinderen. Gelet daarop had de school geen enkele aanleiding om te veronderstellen dat klager een andere mening was toegedaan dan de moeder. In zoverre heeft verweerder juist gehandeld.

Verweerder heeft desgevraagd aangegeven dat hij, tot aan de e-mail van 1 oktober 2020, niet expliciet in de mails heeft vermeld dat er zorgen waren over de kinderen. De mails dienden vooral als uitnodiging voor klager om op gesprek te komen. Echter, wetende dat de school grote zorgen heeft over het welzijn van de kinderen en dat klager, als vader, daarin mogelijk een belangrijke rol speelt, had verweerder er beter aan gedaan om in de diverse verzoeken om een gesprek en ook in de bewuste mail van 1 oktober 2020 wel expliciet aan te geven dat zij hierover met hem in gesprek wilden gaan. Dat verweerder dit niet heeft gedaan weegt echter onvoldoende zwaar om de klacht op dit punt gegrond te verklaren.

Onjuiste inschatting problematiek

Uit de overgelegde stukken blijkt dat de leerkrachten zich in toenemende mate zorgen maakten over het welzijn van de beide kinderen. Zij ontvingen diverse zorgwekkende signalen in gesprekken met de kinderen en uit observaties. Ook de intern begeleider heeft de kinderen geobserveerd en merkte deze signalen op. Hierop heeft verweerder voorgesteld de kinderen te laten onderzoeken door externe hulpverlening omdat de zorgen over het sociaal-emotioneel welbevinden van de kinderen buiten de kennis en expertise van de school vallen. Klager heeft een andere inschatting dan de school en geeft, mede vanuit zijn professie, en op basis van de bevindingen van verweerder zoals verwoord in de leerlingendossiers, aan dat het inschakelen van externe hulpverlening niet nodig is.

Voorop staat dat het tot de professionele inschatting van een school behoort om te concluderen dat inschakeling van externe hulpverlening in het belang van de kinderen noodzakelijk is. Het is de Commissie niet gebleken dat verweerder hierin onzorgvuldig heeft gehandeld. Verweerder heeft getracht deze zorgen met klager te delen en daarover het gesprek aan te gaan maar klager heeft dat afgehouden. Hierdoor heeft klager de gelegenheid niet benut om in een gesprek met school de zorgen van school weg te nemen waardoor deze wellicht een andere inschatting had kunnen maken.

Dit klacht onderdeel is daarmee ongegrond.

Veilig schoolklimaat

Het waarborgen van een veilig schoolklimaat vormt een wezenlijk onderdeel van het onderwijs, waarbij iedere school een vergaande inspanningsplicht heeft. Dit betekent dat van de school gericht optreden mag worden verwacht, indien sprake is van pesten.



Als een leerling zich niet veilig voelt op school, wil dat op zichzelf nog niet zeggen dat de school tekortgeschoten is in het bieden van veiligheid. Bij interacties tussen leerlingen is immers niet alles te voorkomen.

Klager stelt in zijn mail van 4 oktober 2020 dat [leerling 2] gepest wordt maar onderbouwt dit niet en gaat evenmin in op de uitnodiging van verweerder om hierover in gesprek te gaan. Desondanks hebben de leerkrachten het signaal van klager serieus genomen en met [leerling 2] en moeder gesproken. Beiden gaven aan dat het pesten verleden tijd was en dat nu geen sprake meer is van pesten. Daarmee was er voor verweerder geen noodzaak om op te treden. Het is de Commissie gebleken dat [leerling 2] wel enige tijd is gepest op school en dat verweerder destijds adequaat heeft gehandeld conform het op de school geldende pestprotocol.

Dit klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

Melding Veilig Thuis

Het behoort tot de bevoegdheid van een school om advies te vragen of een melding te doen bij Veilig Thuis als de school zorgen heeft over de situatie of over het welzijn van een leerling. De melding mag ook gebaseerd zijn op vermoedens. Omdat een dergelijke bevoegdheid valt binnen de vrije beleidsruimte van de school stelt de Commissie zich terughoudend op in de toetsing van een dergelijke melding. Het enkele feit dat een school een melding doet is in beginsel niet klachtwaardig, tenzij op voorhand evident is dat er niets aan de hand is. De Commissie beoordeelt of een melding bij Veilig Thuis goed is onderbouwd en of de gevolgde procedure zorgvuldig is geweest, met inbegrip van de communicatie met de ouder(s).

De meldcode schrijft voor dat de school, alvorens een melding te doen bij Veilig Thuis, de zorgen omtrent de leerling(en) dient te bespreken met de ouder(s). Dat is slechts anders indien de veiligheid van de leerling in het geding is of er haast geboden is. Op grond van het verhandelde ter zitting is de Commissie gebleken dat verweerder dat heeft gedaan door met klager en de moeder in overleg te willen treden om de zorgen en de door hem aangegeven noodzaak om externe hulpverlening in te schakelen te bespreken. Toen dit, vanwege de opstelling van klager niet mogelijk bleek te zijn, heeft de school advies gevraagd aan Veilig Thuis. Bij de adviesaanvraag heeft de school de zorgen over het welzijn van [leerling 2] en [leerling 1] gedeeld en aangegeven dat er een vermoeden is van pedagogische, fysieke en affectieve verwaarlozing, en mogelijk sprake van psychisch geweld.

Naar het oordeel van de Commissie had verweerder hierin zorgvuldiger kunnen handelen, door er bijvoorbeeld voor te kiezen om advies in te winnen bij Veilig Thuis op basis van een geanonimiseerde situatie.

Dit klemmt temeer nu het om zwaarwegende kwalificaties gaat, die schadelijk kunnen zijn voor klager. Dat het inwinnen van anoniem advies niet mogelijk is, zoals verweerder heeft aangevoerd, is onjuist. De voorgeschreven procedures, waaronder het stappenplan meldcode en het afwegingskader, sluiten dit niet uit.

De Commissie oordeelt de klacht op dit onderdeel gegrond.



Van een dergelijke adviesaanvraag heeft een school de ouder(s) niet op de hoogte te stellen. Ten aanzien van een daadwerkelijke melding ligt dat anders. Het is zorgvuldig om een ouder tijdig te informeren over een voorgenomen melding. Er was immers geen sprake van een acute noodsituatie op grond waarvan dit niet mogelijk zou zijn.

Door klager pas op 18 november 2020 te berichten dat er, op die dag, een melding bij Veilig Thuis gedaan is, heeft het informeren geen reële betekenis meer.

Ook op dit punt oordeelt de Commissie de klacht gegrond.

De Commissie beoordeelt de inhoud van de melding, waarvan klager stelt dat deze onjuist is, afstandelijk. Zij vertrouwt op dit punt op het professionele oordeel van verweerder, tenzij dit evident onjuist blijkt te zijn. Daarvan is de Commissie niet gebleken.

5. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht over het niet anoniem inwinnen van advies en het niet adequaat informeren van klager over de melding bij Veilig Thuis gegrond is.

De andere klachten zijn ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 31 maart 2021 door mr. E.J.M. Hofhuis, voorzitter, F.M. Beers en drs. M.V.J.H. Brouwers, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. E.J.M. Hofhuis
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris